

DE AFROOMER

'n Nieuwe jonge controleur kwam in den oorlog spectie maken bij boerke van Vlimmeren, omdat hij te weinig melk leverde en boterde. Meneer de controleur zou de afroomer komen verzegelen. Maar ons boerke vergastte meneer den controleur eerst op 'n groote pan spek met eieren, die de controleur gretig aanviel en leeg at. De controleur had zijn bekomste en moest nu maar eens zeggen waarvoor hij kwam controleeren. Hij expliceerde dat boer van Vlimmeren van nu af zijn melk aan de melkerij zou moeten leveren, dat hij dus voortaan niet meer zelf zou mogen boteren, en dat hij nu gaarne, als de boer 't niet kwalijk zou nemen, zijnen afroomer zou verzegelen.

Kwalijk nemen, meneer de controleur? Denkt gij dat ik een van die boeren ben die geen reden verstaan? Kom maar eens gauw mee. Ik zal U 't spul wel toonen!... «Alstabelleft, zei de boer, daar staat mijnen afroomer. Doe uw plicht.»

De controleur bekeek het ding, vond dat het hem bekend voorkwam, wat hem verraste, want hij wist niet dat hij eigenlijk oolt een afroomer gezien had...

Wil ik efkes helpen? stelde 't boerke voor. Hier zie, steek uw koordeken door dat wiel, doe het dan rond dezen slinger, zet er uw loodje met den zegel op, en knip, klaar is kees. Spijtig, want 't was een goed machieneken. Het liet geen halven graat vet meer in den loeder... Enfin, we moeten allemaal een sacrificieneken doen, hé.

De controleur was blij dat hij er van af was en dat de boer hem zoo goed geholpen had. Met nog een stuk spek voor madam van den controleur, vertrok hij weltevreden. Maar wie was er het blijdst, zoudt ge denken? De controleur of boerke van Vlimmeren, die den onnoozelen controleur zijn wasmachien had laten verzegelen voor den afroomer!!!

Trek het U niet aan, Stans, zei hij tegen zijn vrouw «We nemen 'n meid, en dan wasschen we maar 'n tijdje terug met 'n borstel en 'n plank, 't zal zoo lang niet meer duren!»